

РЕКОМЕНДАЦІЇ РИМСЬКОГО КЛУБУ
БУЛИ ВРАХОВАНІ
В «НОВОМУ КУРСІ»

стор 2

ДЕРЖБЮДЖЕТ
ФЕРМЕРАМ
М'ЯКО СТЕЛИТЬ...

стор 3

БІДНІСТЬ
ЯК ПОРОК
УКРАЇНИ

стор 5

ПІДВИЩЕННЯ ЦІНИ НА ГАЗ НА 23,5% — ЦЕ ОСТАННІЙ ПОСТРІЛ ПЕТРА ПОРОШЕНКА У ВЛАСНИЙ НАРОД. ЯКЩО ПРЕЗИДЕНТ ГОВОРИТЬ ПРО ВІРУ, ТО ЙОМУ ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ, ЩО ГОЛОВНА СКЛАДОВА ВІРИ — ЛЮБОВ ДО ЛЮДЕЙ

Юлія Тимошенко звернулася до спікера парламенту, а також депутатів Верховної Ради з вимогою негайно ініціювати скликання позачергової сесії, щоб розглянути питання скасування необґрунтованого підвищення ціни на газ і тарифа на тепло.

Про це Юлія Тимошенко заявила ввечері 19 жовтня, як тільки стало відомо про підвищення ціни на газ для населення на 23,5%.

«Підвищення ціни на газ на 23,5% — це останній постріл Петра Порошенка у власний народ. Якщо президент говорить про віру, то йому треба пам'ятати, що головна складова віри — любов до людей. А якщо з ними так поводяться — це означає, що на корупцію, на те, щоб мати ще більше грошей для розподілу на офшорні рахунки, у людей забирають останнє», — наголосила лідер партії «Батьківщина».

Для того, щоб захистити українців від таких дій влади, фракція внесла до Верховної Ради проект постанови про мораторій на підвищення ціни на природний газ для потреб населення (№ 9198).

Окрім того, Юлія Тимошенко нагадала, що завершується період дії мораторію на продаж сільськогосподарської землі. З огляду на це «Батьківщина» вимагає негайно поставити на голосування законопроекти № 5223 та № 5476 про продовження мораторію на продаж землі та заборону тіншового її відчуження.

«Знущання над аграріями в країні масштабне», — повідомила голова партії і зауважила, що наразі владою створені перешкоди для реалізації зібраного ними врожаю.

«На 50% підняли тарифи за використання вагонів — і це за нестачі локомотивів. І почали закривати так звані малоактивні залізничні станції, чим штучно зупиняють продаж українського врожаю», — обурилася лідер «Батьківщини».

Юлія Тимошенко наголосила на важливості ухвалення ще одного мораторію — на продаж 49% вітчизняної газотранспортної системи.

«Ми вимагаємо проголосувати за законопроект № 8107 і запобігти тому, щоб наша найбільша власність була, по суті, через офшорні рахунки переписана на чинного президента Порошенка та афілійовані з ним компанії», — зазначила політик.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ВИМАГАЄ НЕГАЙНО СКАСУВАТИ ПІДВИЩЕННЯ ЦІНИ НА ГАЗ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Рекомендації Римського клубу були враховані в «Новому курсі»

Минулого тижня лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко взяла участь в ювілейному засіданні Римського клубу, присвяченому 50-річчю організації. На захід, який пройшов у Римі, зібралося понад 400 визнаних міжнародних авторитетів і високопоставлених гостей з усього світу, щоб обговорити найнагальніші виклики, які стоять перед людством. На відкритті саміту організатори персонально привітали Юлію Тимошенко.

«Римський клуб — один з найбільш значущих і впливових інтелектуальних центрів сучасного світу. Він об'єднує найпотужніших інтелектуалів планети. Це аналітичний центр, незалежний від будь-якої влади чи уряду. Римський клуб здатен запропонувати світу оптимальний фарватер руху. Рекомендаціями та висновками центру користуються на різних рівнях: уряди, компанії, асоціації і навіть держави. Його поради — на вагу золота. Зазвичай Римський клуб не помиляється в своїх прогнозах, — написала Тимошенко на своїй сторінці у «Фейсбукі». — Мені глибоко імponує те, що саме Римський клуб є лідером у пошуках ключових відповідей на головні виклики й загрози сьогодення: глобальний розвиток світу, проблеми розвитку людства, екологія, інновації.

Остання доповідь Римського клубу отримала назву *Some Op!* Якщо коротко, то в цьому словосполученні зашифровано дві тези: перша — «Не намагайтеся вести всіх в оману і запевняти, що все добре,

коли воно зовсім не добре». І друга — «Ідемо далі разом!». Суть: вихід є завжди, незалежно від глибини кризи.

Це саме ті напрями, за якими має рухатися й Україна, що поставила собі за мету стати модерною, сучасною, сильною країною! Не треба нам розповідати, що все добре. Ми бачимо, як воно насправді. Водночас ми бачимо й шляхи, якими можна здійснити прорив та забезпечити успіх».

Юлія Тимошенко також зазначила, що рекомендації Римського клубу були знач-

ною мірою враховані при підготовці «Нового курсу».

Також політик розповіла, що Римський клуб обрав нових співпрезидентів, яких вона привітала з особливим задоволенням. Тому що вони — жінки! Це Мамфела Рамфель з ПАР та Сандрін Діксон-Деклев із Бельгії.

Окрім того, лідер партії «Батьківщина» провела зустрічі з уже колишніми співпрезидентами Римського клубу — Андерсом Війкманом і Ернстом фон Вайцеккером.

«Я зворушений можливістю зустрітися з вами. Ви —

справжній лідер із сильною політичною волею, який з честю пройшов кризу найважчі випробування!» — наголосив відомий шведський учений Андерс Війкман.

Сторони обговорили виклики, які стоять перед людством,

новаторську роботу Римського клубу та ключові положення книги *Some Op!*, яку підготували 35 членів Клубу, зокрема экс-співпрезиденти. У цій доповіді авторитетні експерти закликають до нової Просвітництва для цивілізації — відновлення здорового балансу між людством і природою.

Зі свого боку Юлія Тимошенко подякувала співавторам *Some Op!* за глибокий інтелектуальний та чесний аналіз глобальних економічних і суспільних проблем.

«Ваші підхід і висновки є співзвучними з нашим баченням розвитку світу. Ми детально вивчили вашу доповідь. Її ключові положення стали частиною «Нового курсу України», — зазначила лідер партії.

РИМСЬКИЙ КЛУБ — ОДИН З НАЙБІЛЬШ ЗНАЧУЩИХ І ВПЛИВОВИХ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ СУЧАСНОГО СВІТУ. ВІН ОБ'ЄДНУЄ НАЙПОТУЖНІШИХ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ ПЛАНЕТИ. ЦЕ АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР, НЕЗАЛЕЖНИЙ ВІД БУДЬ-ЯКОЇ ВЛАДИ ЧИ УРЯДУ. РИМСЬКИЙ КЛУБ ЗДАТЕН ЗАПРОПОНУВАТИ СВІТУ ОПТИМАЛЬНИЙ ФАРВАТЕР РУХУ. РЕКОМЕНДАЦІЯМИ ТА ВИСНОВКАМИ ЙОГО КОРИСТУЮТЬСЯ НА РІЗНИХ РІВНЯХ: УРЯДИ, КОМПАНІЇ, АСОЦІАЦІЇ І НАВІТЬ ДЕРЖАВИ. ПОРАДИ РИМСЬКОГО КЛУБА — НА ВАГУ ЗОЛОТА

Народ України — один із найрозумніших на планеті. Це не моя компліментарна фраза, це — об'єктивні дані. Українці стабільно посідають призові місця на математичних олімпіадах, за кількістю програмістів ми теж у світових топах.

І дуже прикро, що одну з ключових своїх інтелектуальних сфер — сферу економічної політики — ми розвиваємо без задіяння цього інтелекту. Більшість економічних рішень є або «імпортованими» з теорії вульгарного ринкового фундаменталізму, або просто неналежної теоретичної якості.

Перестати бути інтелектуальною провінцією

Відверто кажучи, ключові підходи до розвитку фінансового сектору, промисловості та сільського господарства нам у кращому разі диктують іноземні «донори», чії позиції вирізняються примітивізмом, ідеологічною зашореністю та некомпетентністю. У гіршому ж — нав'язують лобісти, аргументуючи це примітивними псевдоекономічними викладками.

І це в країні, котра дала світові першого у Східній Європі економіста, якого визнав й оцінив світ, — Михайла Туган-Барановського.

Тому нам важливо мати здоровий скепсис до всього, що складає теоретичний апарат лобістів із МВФ, Світового банку, ЄБРР тощо. Ми мусимо усвідомлювати, що ці інституції представляють не успішних експертів, а лише групу економістів-науковців, чії погляди — лише одні з можливих, і підкріплені скоріше солідними зарплатами, аніж успішними результатами.

У світі ж давно точиться дискусія щодо неефективності тих політик, котрі застосовують МВФ і компанії, а також уряди великих країн. І, виявляється, є місця, де розро-

бляються більш гнучкі та всеохоплюючі бачення розвитку людської цивілізації та економіки як її компоненти.

Це, приміром, Римський клуб — організація, котра має величезний ступінь свободи від впливу великих корпорацій та урядів і впродовж півсторіччя намагається незалежно й об'єктивно аналізувати, куди і як іде людство.

Україні, як нікому іншому, слід мати там, на самітах Римського клубу, велике представництво. Наразі відомо лише те, що там була присутня Юлія Тимошенко...

Якби не цей факт, то подія світового масштабу, на жаль, лишилася б майже непоміченою. Це неприпустимо для країни, котра потребує передових економічних знань щодо того, куди і як іти, як рятувати свою економіку, як надати їй вектору сталого розвитку.

Лише замисліться: країна, яка відчайдушно бореться за виживання, яка за останні чотири роки, попри активну участь у керівництві Нацбанком та урядом з боку міжнародних фінансових структур, сповзла на останнє місце за рівнем

достатку в Європі, — так от, ця країна, якби не окремі її представники з опозиції, не мала б узагалі цікавості в зібранні економічних експертів номер один у світі! Воістину горе від браку розуму.

До речі, «Новий курс» писався з активним залученням ідей Римського клубу. Шкода, що на сьогодні це єдина стратегія розвитку України, котра органічно ввібрала пропозиції світових інтелектуалів.

Буде дуже добре, якщо кандидати у президенти так само звернуться до звітів Римського клубу у своїх стратегіях, — я хочу, щоб інтелектуальне життя у країні вирувало, а не жевріло, щоб нами керували фахівці з ерудицією світового рівня, а не досвідчені корупціонери та заслужені директори ринків.

Маємо жити своїм розумом, і Римський клуб у цьому для нас — колосальна допомога.

Igor ЛУЦЕНКО,
народний депутат від фракції
«Батьківщина»
«Українська правда». Блоги

Минулого тижня в першому читанні було прийнято проект держбюджету на 2019 рік. Згідно з Бюджетним кодексом, на підтримку людей, які працюють на землі, щорічно з держскарбниці має виділятися не менше 1% ВВП. І в кошторисі на наступний рік теоретично закладена необхідна сума. Більше того, номінально на підтримку АПК виділено навіть більше коштів, ніж у нинішньому році. Але чи відчують фермери реальну підтримку, під питанням.

В уряді не втомлюються повторювати, що підтримка АПК залишається одним з урядових пріоритетів. Воно й не дивно – адже в цілому агрокомплекс забезпечує 12% ВВП і близько 40% валютних надходжень від експорту. У проекті держбюджету-2019 загальний обсяг фінансування аграрної сфери становить 6,9 млрд грн. А в пояснювальній записці відзначається, що функціонування державних програм підтримки збережеться «для поліпшення фінансового стану підприємств АПК та нарощування темпів виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції в 2019 році».

У нинішньому році в держбюджеті на розвиток фермерських господарств було закладено мільярд гривень. У 2019-му цю статтю витрат вирішили скоротити до 800 млн грн. А ось коштів на фінансування закупівель сільгосптехніки, на які в минулому році виділялося 445 млн грн, у проект держбюджету-2019 взагалі не виділено.

Витрати на підтримку тваринництва залишаються на рівні 2018 року – 4 млрд грн. Утім, те, що в Україні поголів'я великої рогатої худоби станом на вересень зменшилось на 4,3%, свідчить, що державна підтримка явно не доходить до адресатів.

На розвиток садівництва (хмелярства, закладки нових садів, ягідників, виноградників) дотації збільшаться на 100 млн – до 400 млн грн.

Також проект держкошторису обіцяє збільшення витрат на кредитування – з 66 млн грн до 127 млн грн. Повинні вирости на 400 млн і субвенції за статтею «Фінансова підтримка сільгоспвиробників» – до 1,4 млрд грн. Це так звана «квазіаккумуляція ПДВ», який було впроваджено після скасування пільгового режиму сплати ПДВ для аграріїв.

До слова, у минулому році багато господарств за цією програмою майже не отримали грошей, у тому числі через перекоши системи. Власне, і з іншими програмами аналогічна картина. У цілому з програми держпідтримки аграріїв в 2018 році не було використано 6,3 млрд грн, тобто 88% виділених із бюджету коштів. І виною тому адміністративні перешкоди, створені Порядками отримання дотацій, які розробило МінАПК. Найбільші всеукраїнські аграрні асоціації неодноразово зверталися до уряду з проханням змінити Порядки й забезпечити доступ малих і середніх фермерів до держпідтримки. Однак не були почуті ані в 2017-му, ані в 2018-му році. Отже, і в 2019-му, якщо Порядки не будуть змінені, фермери не отримають держпідтримку.

А може, уряд і не має наміру їх змінювати? Адже якщо ставити перепони фермерам і максимально обмежувати їх доступ до держдопомоги, вийде економія вічно дірявого бюджету, яку, на думку влади, набагато краще направити на додаткові витрати апарату президента або Верховної Ради, ніж на людей, які працюють на землі й годують Україну.

Олена САФОНОВА

Держбюджет фермерам м'яко стелить...

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«Ми будемо боротися за те, щоб селянин не був чужим на своїй рідній землі»

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації
фермерів і приватних
землевласників України:

«Відповідно до «Концепції розвитку фермерських господарств і сільськогосподарської кооперації на 2018–2020 роки», у держбюджеті на поточний рік передбачався 1 млрд грн, призначений для розвитку фермерських господарств. Незважаючи на те, що подібна сума була закладена вперше за останні 5 років, уже зараз очевидно, що рівень освоєння й отримання аграріями цих коштів український низкий. І все через те, що затверджені Порядки для реалізації програм були прописані так, щоб фермери не мали можливості отримати допомогу. Зате не були обділені держпідтримкою окремі агрохолдинги. Подібна тенденція спостерігається протягом останніх декількох років:

багаті ще більше багатіють за рахунок бідних, а бідні ще більше бідніють і залишають рідну землю в пошуках кращої долі.

Ще на початку літа ми запропонували внести зміни до Порядків, які обмежують отримання держпідтримки фермерами. Однак цей процес триває й досі. Вважаю, що це було зроблено цілеспрямовано, і люди, які й раніше не надто вірили, що держава підтримає їх працю на землі, зневірилися в подібних програмах ще більше. До кінця року залишається два з лишком місяці, і будь на те політична воля, більшість коштів на підтримку фермерів, закладених в держбюджеті на 2018-й, можна було б встигнути використати.

У першу чергу необхідно запровадити пряму прозору підтримку невеликих господарств, які обробляють до 100 га землі (з розрахунку на кож-

ний гектар), але не більше 60 тис. грн на одне агропідприємство. По-друге, здійснювати прямі дотації невеликим фермерським господарствам на велику рогату худобу, тваринництво й продукцію тваринництва. Тому що за діючими програмами підтримки цієї галузі гроші отримали лише поодинокі фермери. По-третє, варто було б виділити Українському державному фонду підтримки фермерських господарств 200 млн грн, щоб надати на конкурсних умовах безвідсоткові кредити до 5 років. Реалізація даних кроків допомогла б як мінімум 10 тисячам фермерських господарств, що позитивно позначилося б на розвитку села.

Утім, малоймовірно, що нас почують, але ми будемо боротися за те, щоб селянин не був чужим на своїй рідній землі і щоб програми реалізовувалися в житті, а не тільки на папері».

«Складається враження, що здійснюється цілеспрямована антиаграрна політика»

Михайло СОКОЛОВ,
заступник голови
Громадського об'єднання
«Всеукраїнська
Аграрна Рада»:

«В останні три роки державна підтримка аграріїв неефективна. Незважаючи на те, що уряд декларує допомогу, гроші до малих і середніх фермерів не доходять.

Так, у 2017 році на програму фінансового стимулювання виробництва пільгових видів продукції формально були спрямовані великі гроші. Йдеться про ті види продукції, в яких задіяно найбільшу кількість праці і які дають найбільшу зайнятість на селі, – це в тому числі молочне тваринництво, свинарство, садівництво, овочівництво, вівчарство. Однак МінАПК прописав Порядки розподілу цих коштів таким чином, що саме малі та середні сільгоспвиробники практично нічого не отримали. У кінці 2017-го спалахнув скандал, оскільки виявилось, що

за даною програмою левову частку отримали буквально кілька великих агрокомпаній, що займаються птахівництвом. Логічно, якби після того Порядок змінили. Але натомість МінАПК запропонувало просто не виділяти кошти на цю програму, а розкидати їх на інші.

Нині, як ми й попереджали, більшість програм хронічно не виконуються й виконані бути не можуть. У підсумку маємо результат – за 8 місяців 2018 року кошти держпідтримки були використані на 12%! Це колапс, це катастрофа.

Минулого тижня відбулося засідання парламентського бюджетного комітету, на якому розглядався проект держкошторису на 2019 рік. МінАПК і уряд подали практично ідентичні 2018-му пропозиції щодо державної підтримки фермерів.

Щоб виправити ситуацію, аграрні асоціації запропонували нардепам ряд поправок, що не вимагали додаткових витрат із держбюджету, – просто гроші з тих програм, які не за-

требувані, повинні перенаправлятися на ті, що користуються популярністю. Наприклад, ми вважаємо, що програму пільгування продукції потрібно відновити й виділити на неї як мінімум 2 млрд грн.

З огляду на те, що малі та середні аграрії надзвичайно гостро потребують кредитів за адекватною процентною ставкою, слід збільшити програму здешевлення кредитів і встановити на неї ліміт – не більше 10 млн грн в одні руки. Зараз вона становить 25-30%, що абсолютно неадекватно. І це при тому, що в аграріїв у кращому разі рентабельність 25%. Тому ті, хто працював на позикових банківських грошах, зараз в нулях і в мінусах.

Але наші пропозиції комітет відхилив. На тлі проблем із добривами й логістикою через брак локомотивів складається враження, що проводиться цілеспрямована антиаграрна політика. Мабуть, владу влаштовує практика, коли формально аграріям виділяються мільярди, а в реальності вони їх отримати не можуть».

ДОНБАС — це наша рідна, неподільна й недоторканна земля!

Окуповані території буде звільнено, а нова влада приділятиме достатньо уваги вирішенню їхніх нагальних проблем після деокупації. Про це заявила лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко під час робочого візиту до Станиці Луганської.

Політик зустрілася з бійцями, які несуть службу на блокпосту неподалік від лінії зіткнення. Також Юлія Тимошенко поспілкувалася з людьми, які перебували на контрольному пункті в'їзду-виїзду в зону проведення ООС. Місцеві мешканці дуже тепло зустріли політика й розповіли про свої проблеми, які потребують негайного вирішення.

«Люди живуть поруч із війною, поруч із фронтом. І жити їм у таких умовах, звісно ж, тяжко та непросто. Багато нарікань, багато питань, соціальних, житлових, комунальних проблем та непорозумінь», — зазначила Тимошенко.

Як виявилось, чи не найбільше людей хвилює процедура виплати пенсій. Українці, які живуть в окупованих районах та змушені їздити за грошима на вільну від агресора територію, попросили Юлію Тимошенко спростити існуючий механізм.

Ще одна важлива проблема — розвиток регіону після деокупації. Голова партії заповнила, що нова влада одразу відкоре-

гує бюджет на 2019 рік з урахуванням фінансування територій, які розташовані на лінії зіткнення. Також буде впроваджено спецкоефіцієнт при наданні субвенцій для цих територій на освіту, охорону здоров'я та посилення соціального захисту людей, які там мешкають.

Вислухавши людей, політик зазначила, що після зміни влади часу на розробку планів не залишиться й тоді треба буде діяти негайно.

Лідер «Батьківщини» попросила українців триматися, адже мир обов'язково настає. Крім того, Юлія Тимошенко в черговий раз зазначила, що Мінські угоди є тупиковими, тож переговори треба вести виключно на базі Будапештського меморандуму. Політик заявила, що її команда має стратегію миру, яка незабаром буде представлена на спеціальному форумі.

«Станиця Луганська. Лінія фронту. Тут розстріляні й покинуті будинки межують із життям та надією. Надією на те, що війна нарешті скінчиться, Донбас буде звільнено, а

деокуповані території відбудують. Мир обов'язково прийде на нашу землю! Я впевнена, що ми зможемо організувати результативний переговорний процес на базі Будапештського меморандуму. Саме політико-дипломатичним шляхом треба повертати мир в Україну, одночасно зміцнюючи нашу армію. Настав час інакше розмовляти з цивілізованим світом!», — написала Тимошенко на своїй сторінці у «Фейсбуці».

Під час візиту на Донбас Юлія Тимошенко також відвідала Свято-Стрітенський храм у прифронтовій Костянтинівці. Лідер «Батьківщини» помолилася за мир і здоров'я українських захисників, а також за утвердження єдиної помісної Української православної церкви.

«І священник із Костянтинівки, і аптекарка зі Станиці Луганської, і захисники на лінії фронту вірять в Україну. Вони мають великі надії та сподівання на краще — на мир, на звичайне людське щастя. Донбас — це наша рідна, неподільна й недоторканна земля! Цю територію обов'язково буде звільнено. І нова влада наведе порядок у регіоні», — констатувала Юлія Тимошенко.

Фото
Олександра ПРОКОПЕНКА

ЛІДЕР «БАТЬКІВЩИНИ» ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ЗАНАЧИЛА, ЩО ПЕРЕГОВОРИ ТРЕБА ВЕСТИ ВИКЛЮЧНО НА БАЗІ БУДАПЕШТСЬКОГО МЕМОРАНДУМУ. ПОЛІТИК ТАКОЖ ЗАЯВИЛА, ЩО ЇЇ КОМАНДА МАЄ СТРАТЕГІЮ МИРУ, ЯКА, ДО РЕЧІ, НЕЗАБАРОМ БУДЕ ПРЕЗЕНТОВАНА НА СПЕЦІАЛЬНОМУ ФОРУМІ

МВФ у своєму осінньому звіті «Перспективи розвитку світової економіки», ґрунтуючись на оцінках ВВП країн на душу населення, визнав Україну найбіднішою країною Європи. Молдова, яка традиційно вважалася найбільш відсталою, досягла минулого року показника 2694,4 долара на душу населення, у той час як наша країна — 2656. Бідність, безумовно, не порок. Однак коли на межі виживання перебуває більшість населення країни, яка має хороший економічний потенціал, така правда очі коле й змушує замислитися про майбутнє.

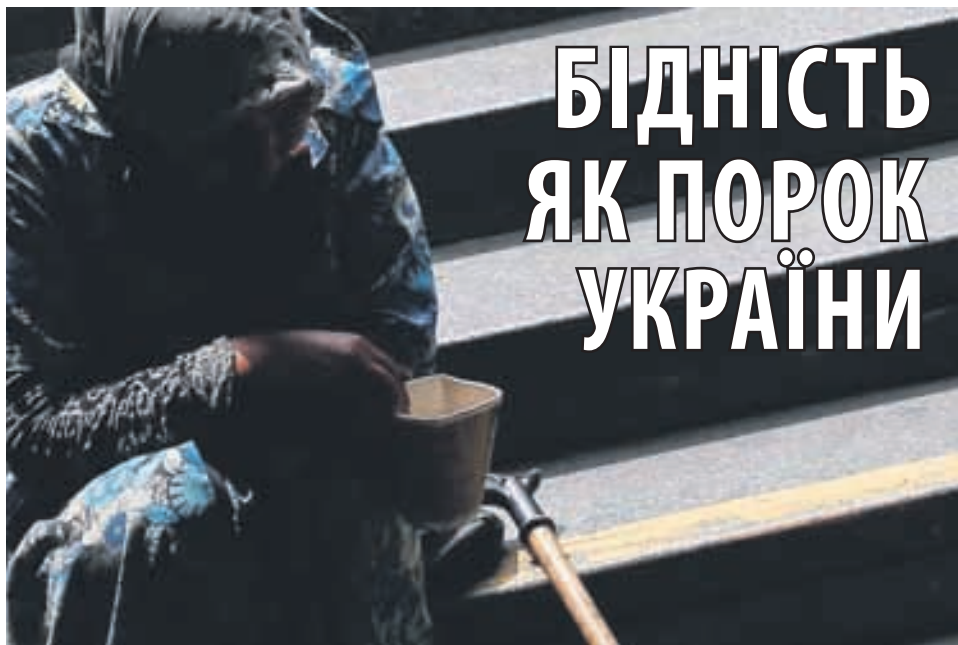
За словами експерта з питань соціальної політики Андрія Павловського, за показником ВВП на душу населення Молдова нас дійсно випередила, хоча ще кілька років тому ця держава вважалася найбіднішою в Європі.

«Для порівняння: у 2008 році в Україні ВВП на душу населення становив 3891 долар, у Молдові за цей самий період — близько 1700 доларів. Дані на 2018 рік свідчать, що в Україні ВВП на душу населення на сьогоднішній день нижче, ніж у сусідній державі. На жаль, рівень оплати праці у нас є найнижчим серед усіх країн Європи. За даними Євростату, середня зарплата в 2018 році в Україні становить 264 євро, у Молдові — 342 євро, у Польщі — 1102 євро, а в Німеччині — 3700 євро на місяць. З мінімальною зарплатою справи не краще: в Україні в 2018 році вона становить 115 євро, в Польщі — 502 євро, у Великій Британії — 1400 євро, а в Німеччині — майже 1500 євро.

На підставі цих показників можна з жalem констатувати, що Україна дійсно є найбіднішою країною Європи. Це гостра соціальна проблема», — підкреслив експерт.

Андрій Павловський уточнив, що на сьогодні критичним є розрив між високою вартістю життя в Україні і низьким рівнем оплати праці. Ця проблема виникла із самого початку незалежності, коли країна продовжила політику дешевої робочої сили, пояснюючи це конкурентною перевагою, яка сприятиме приходу іноземних інвесторів.

«За фактом: припливу іноземних інвестицій немає, проте маємо знецінення кваліфікованої праці, зниження рівня професіоналізму працівників і сировинну модель економіки, що, у свою чергу, призводить до збільшення бідності населення і масової трудової міграції», — додав він.

БІДНІСТЬ ЯК ПОРОК УКРАЇНИ

У той самий час провідний науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН Лідія Ткаченко вважає, що оцінка добробуту суспільства, заснована на ВВП на душу населення за валютним курсом країн, дещо некоректна. Більш об'єктивно використовувати показник ВВП на душу населення за паритетами купівельної спроможності валют. В цьому випадку Україна випереджає Молдову: так, минулого року ВВП на душу населення за паритетом купівельної спроможності в поточних цінах склав у Мол-

дові 6687 доларів, а в Україні — 8754 долари.

«Утім, те, що ми поки що випереджаємо Молдову, — досить слабка вітха. Ми дійсно одна з найбідніших країн на європейському континенті. Ми сильно відстаємо навіть від тих країн, яких МВФ називає такими, що розвиваються, — від Албанії, Косова, Угорщини, Румунії, Туреччини, Сербії та Польщі», — підкреслила вона.

На думку експерта, причина відставання очевидна — вона в рівні органі-

зації суспільства, влади, а також у взаємовідносинах суспільства і держави.

«У нас державність і владу використовують для вирішення особистих проблем, що є справжнім показником бідності держави», — уточнила Лідія Ткаченко.

Вона додала, що найбільше в Україні страждають пенсіонери, чий рівень доходів прив'язаний до прожиткового мінімуму — давно відірваному від реальності. І якщо працююча людина може гіпотетично знайти собі нове місце служби, підріток або ж зважитися виїхати в іншу країну, пенсіонер цього зробити не може.

ЗА ДАНИМИ ЄВРОСТАТУ, СЕРЕДНЯ ЗАРПЛАТА В 2018 РОЦІ В УКРАЇНІ СТАНОВИТЬ 264 ЄВРО, В МОЛДОВІ — 342 ЄВРО, В ПОЛЬЩІ — 1102 ЄВРО, А В НІМЕЧЧИНІ — 3700 ЄВРО НА МІСЯЦЬ. З МІНІМАЛЬНОЮ ЗАРПЛАТОЮ СПРАВИ НЕ КРАЩІ: В УКРАЇНІ В 2018 РОЦІ ВОНА СТАНОВИТЬ 115 ЄВРО, В ПОЛЬЩІ — 502 ЄВРО, У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ — 1400 ЄВРО, А В НІМЕЧЧИНІ — МАЙЖЕ 1500 ЄВРО

Також експерт висловила думку, що основна проблема нашої країни — в економічній і політичній нестабільності та нестійкості. Крім того, у неї склалося враження, що ніхто в Україні не зацікавлений у зміцненні нацвалюти. І це відбувається в країні, де дві третини населення ніколи не були за кордоном і витрачають свої заощадження саме в гривні.

У свою чергу Андрій Павловський вважає, що для подолання бідності насамперед слід визнати, що в світі нас не хочуть бачити технологічно розвинутою державою.

«Нам передрекли роль аграрної держави, забуваючи при цьому згадати, що жодна держава, яка розвивала виключно АПК, не ставала успішною в економічному плані. Тому від деяких ідей ззовні час відмовлятися: від політики дешевої робочої сили й сировинної спрямованості економіки.

Нам слід покращувати продуктивність праці й збільшувати додану вартість. І в такому разі ми поступово вийдемо на гідні зарплати для українців. Але для цього потрібні модернізація та новий курс в економіці, політиці, соціальній сфері. Інакше все залишиться, як і раніше, і ми будемо з року в рік констатувати все більше зростання бідності», — підсумував він.

Аріна МАРТОВА

Маршем — за гідні зарплати і проти високих тарифів!

Минулого тижня у багатьох містах країни відбулася Всеукраїнська акція протесту профспілок. У Києві близько 15 тисяч чоловік — в основному представники бюджетної та добувної сфери — пройшли маршем центром Києва й закінчили пікет під Кабміном, вимагаючи від влади почути народ.

«Лікарю зарплату, як у депутата! Хай оплачує еліта медицину й освіту! Така мінімальна — це аморально!», — такі гасла лунали на Марші.

Мітингувальники висунули владі низку вимог. У першу чергу, забезпечити пріоритетний розвиток вітчизняного виробництва для створення робочих місць в Україні. Крім того, припинити економію на людині праці і встановити, відповідно до норм вітчизняного законодавства та міжнародних зобов'язань держави, з 1 січня 2019 року розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб на рівні 5167 грн, мінімальну зарплату — не нижче 7700 грн, а мінімальну пенсію — не нижче 2840 грн.

Крім того, учасники акції вимагають від уряду передбачити в держбюджеті на 2019 рік видатки на освіту — 7% ВВП, на охорону здоров'я — 5%, належне забезпечення соціалізму, стипендіальне забезпечення молоді. Також учасники мітингу вимагають негайного погашення боргів по зарплаті понад 100 тисячам працівників.

Педагоги, медики, шахтарі й представники інших галузей, що вийшли на акцію протесту, на жаль, занадто добре знають, як економити кожну копійку. Тому вони вимагають від влади не підвищувати ціни на природний газ, паливо, тарифи на електроенергію й житлово-комунальні послуги, а також на проїзд у транспорті. А вже навіть зараз багатьом з них це не по кишені. У разі ж чергового підвищення у людей не буде можливості платити за ці послуги.

До слова, багато мітингувальників згадували Юлію Тимошенко, коли вона була на посаді прем'єр-міністра. Тоді в уряді знаходили шляхи вирішення виникаючих проблем. Наприклад, після вимог профспілок із 86 пунктів за дорученням прем'єр-міністра проводилися щотижневі звірки з чиновниками за станом їхнього виконання. Тоді були соціальний діалог і радість від того, що люди могли щось вирішувати. Нині цього не відбувається. І надія бути почутим владою, яку найняв народ, розсіюється, як дим...

Катерина МІЦКЕВИЧ

ДО ТЕМИ

Невтішні дані

Світовий банк до Міжнародного дня боротьби з бідністю опублікував звіт, згідно з яким 3,4 мільярда чоловік, тобто кожна друга людина у світі, борються за задоволення базових потреб.

Крім планки абсолютної бідності (доходи менше 1,9 долара в день), Всесвітній банк оперує таким поняттям, як межа соціальної бідності. Для країн із низьким і середнім рівнем доходу бідним може вважатися населення, що одержує в день менше 3,2 долара і 5,5 долара відповідно.

Найменша частка бідних людей серед країн, що розвиваються, була відзначена в країнах Європи і Центральної Азії. Найшвидшими темпами з проблемою бідності справляються Східна Азія й Тихоокеанський регіон, де дохід найбідніших 40% населення в середньому зростав на 4,7% з 2010 по 2015 рік. Стосовно ж України, то ще в липні СБ констатував, що якщо в 2014 році за межею бідності жили 15% населення України, то сьогодні — 25%. При цьому було зазначено, що економічний потенціал України вище, ніж у Польщі, Румунії, Грузії, Індонезії.

Росію дратує база США в Сирії, але вона може тільки скиглити

На початку вересня уряди Росії та Сирії попередили США, що збираються провести «антитерористичні операції» поблизу ключового американського гарнізону на базі Аль-Танф на південному сході охопленої війною близькосхідної країни. Сотні американських морських піхотинців займають базу з 2016 року. У відповідь на погрози американські війська відкрили демонстративний вогонь, змусивши росіян відступити.

Насправді Аль-Танф дратує Москву, Тегеран і Дамаск вже давно. Але вони нічого не можуть вдіяти, крім як скаржитися. Наприкінці минулого місяця російське пропагандистське видання Sputnik процитувало міністра закордонних справ Сирії Валіда Муалема, який заявив, що США нібито на своїй базі «збирають залишки «Ісламської держави», щоб відправити їх потім на війну проти сирійської армії». Минулого року російський генерал Валерій Герасимов сказав, що начебто російські супутники та інші засоби розвідки виявили «терористичні загоны» на американській базі. І що там їх нібито «ефективно тренують».

Американські радники відкинули всі звинувачення про «підготовку терористів» на Аль-Танф. Дамаск і російська пропаганда в червні навіть заявили, що США нібито готують навмисну хімічну атаку на зразок тієї, яка сталася в місті Дума. І ця підготовка йде саме на американській базі, яка муляє очі сирійському і російському режимам.

«Коаліція на чолі із США прибула, щоб розбити ІГІЛ. І це причина присутності на базі Аль-Танф», — сказав Business Insider полковник армії США Шон Райан.

«Американські військові не тренують ІГІЛ. Ці заяви неправдиві, це просто дезінформація. Насправді дивно, що люди можуть дійсно так думати», — додав він.

Американські військові тренують бійців сирійської опозиції на базі Аль-Танф, зокрема тих, які належать до груп «Магхавір» і «Аль-Тавра». Військовий аналітик центру Stratfor Омар Ламрані пояснив, що ці групи «цілком світські за стандартами регіону і завжди були на передовій війни проти «Ісламської держави». При цьому, на думку експерта, вигадки про те, що американські військові допо-

магають якимось терористам, «точно абсурдні».

«Для Росії і Ірану фактично кожна група, яка веде війну проти сирійського уряду, здається терористичною, — пояснив Ламрані. — Чому ж Росія, Іран і режим Башара Асада так переживають через американський гарнізон? Головна причина, чому Іран так турбує ця база, полягає в тому, що вона блокує трасу Багдад–Дамаск».

Тегеран використовує цю трасу для транспортування зброї в сирійську столицю, де базуються урядові сили.

«Вони хочуть отримати контроль над цим шляхом, щоб легше перекидати більшу кількість зброї. Морські маршрути занадто вразливі перед перехопленнями з боку Ізраїлю. А робити поставки літаками занадто дорого. Крім того, також існує загроза удару Ізраїлю», — додав експерт Stratfor.

Однак невдоволення Москви, Тегерана і Дамаска можна пояснити не лише бажанням переправляти зброю.

«У гарнізону Аль-Танф є історія. Думаю, сирійський режим, росіяни та іранці вважатимуть символічною перемогою, якщо США виведуть звідти свої війська», — сказав директор і науковий співробітник Проекту міжнародних загроз Центру стратегічних і міжнародних досліджень Макс Маркусен, додавши, що велике роздратування викликає і те, що США взагалі тренують опозицію в Аль-Танф.

Однак, на думку експерта, Москва, Дамаск і Тегеран не намагатимуться силою вигнати американські війська з бази, тому що «ціна ескалації занадто висока». Тож вони удаються лише до того, що намагаються дискредитувати Аль-Танф.

Даніель БРАУН
Business Insider, США

Фінальний акорд вірменської революції

Прем'єр-міністр Вірменії Нікол Пашинян оголосив про свою відставку, щоб домогтися проведення позачергових парламентських виборів у країні.

Після його відставки у Національних зборів — парламенту Вірменії — є дві спроби вибрати нового прем'єра. На це депутатам відведено два тижні. Якщо за цей час новий прем'єр-міністр не буде обраний, парламент розпускається, після чого проводяться позачергові вибори.

Парламентські фракції, в тому числі й правлячої партії, вже заявили, що не мають наміру висувати свого кандидата в прем'єри.

Саме на такий розвиток подій і проведення виборів вже в грудні розраховує Пашинян, який неодноразово відзначав, що позачергові вибори мають відбутись у Вірменії якомога швидше.

Пашинян був обраний прем'єром 8 травня в результаті масових протестів у Вірменії, які змусили його попередника Сержа Саргсяна піти у відставку. Але в законодавчому органі у Республіканської партії Саргсяна, як і раніше, майже половина представників і найбільша фракція (51 депутат). У фракції «Елк» («Вихід»), якою керував Пашинян до його обрання главою уряду, всього дев'ять депутатів.

Республіканська партія виступала за проведення дострокових виборів у травні-червні наступного року. Спочатку не схвально до позачергових виборів у грудні ставилися і депутати парламентських фракцій «Царукян» і «Дашнакцутюн». Разом із республіканцями 2 жовтня вони підтримали законодавчі зміни, які ускладнюють розпуск парламенту. Пашинян тоді назвав прийняття спірних поправок змовою проти вірменського народу, метою якої є контрреволюція. Відповіддю депутатам, які підтримали законопроект, став багатотисячний мітинг, на якому прем'єр і анонсував свою відставку для того, щоб домогтися позачергових виборів.

За словами політологів, події у Вірменії обіцяють розвиватися за задуманим Пашиняном сценарієм, а гарантією того, що спроб висувати нового прем'єра з боку парламент-

ських сил не буде, є не так їхні заяви, як настрої у вірменському суспільстві.

Нині рейтинг Пашиняна високий, тому проведення позачергових виборів у цьому році насамперед влаштовує саме його, говорить аналітик Степан Даніелян.

«Для Пашиняна це найсприятливіший час, щоб перемогти на цих виборах з дуже великою перевагою», — говорить експерт.

Що стосується колишньої правлячої партії, шансів на успіх у неї, на думку політологів, небагато. Республіканці, які зараз деморалізовані, можуть не потрапити в парламент навіть як опозиційна сила.

Деякі політичні партії вже висловили готовність бороти-

ся за словами директора Вірменського інституту міжнародних питань і безпеки Степана Сафаряна, вибори необхідні для формування легітимної влади і стабілізації країни, і це повинно здійснитися якомога швидше.

Необхідності затягувати з проведенням виборів він не бачить і в організаційному плані, і зазначає: якщо зміни до виборчого кодексу будуть ухвалені, політичним силам буде простіше потрапити в парламент.

Наприклад, згідно із запропонованими змінами, які вже схвалені урядом, мінімальний прохідний бар'єр знижується з 5% до 4% для партій і з 7% до 6% для партійних блоків.

«Можна вважати недоліком те, що все-таки вибори в грудні відображатимуть нинішню картину і політичну атмосферу, яку не можна назвати навіть постреволюційною, тому

НИНІ РЕЙТИНГ ПАШИНЯНА ВИСОКИЙ, ТОМУ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАЧЕРГОВИХ ВИБОРІВ У ЦЬОМУ РОЦІ — НАЙСПРИЯТЛИВІШИЙ ЧАС ДЛЯ ПЕРЕМОГИ З ДУЖЕ ВЕЛИКОЮ ПЕРЕВАГОЮ

ся за місця в парламенті, але в ситуації, коли довіра до них у Вірменії низька і самі вони не готові до виборів, у тому, що новообрані Національні збори будуть дієздатними, Даніелян сумнівається.

«У новому парламенті буде, по суті, однопартійна система та ще якісь партії, які не мають впливу і до яких немає довіри в суспільстві, тому що немає довіри до всіх партій. У цьому плані, я думаю, законодавчий орган теж буде тимчасовим, — говорить він. — Надалі, коли ситуація у Вірменії зміниться, навесні або через рік, можливо, з'являться нові політичні сили поза Національними зборами. У такому разі політичні процеси відбуватимуться на вулиці, а не в парламенті».

Проведення виборів навесні надало б більше часу політичним силам на підготовку, а виборцям — на оцінку діяльності уряду, вважає він.

«У травні партія Пашиняна могла б перемогти на виборах, але не з такими результатами, як зараз очікується», — каже Даніелян.

що революція не завершена. Не думаю, що ця картина реально відображає суспільний настрій у Вірменії на п'ять років і що вона збережеться в довгостроковій перспективі», — каже Сафарян.

Але за умови легітимних і справедливих виборів підстав для вимог розпуску парламенту в майбутньому з боку якоїсь політичної партії, за його словами, не буде.

«Поведінка вірменського суспільства досить раціональна, люди не вийдуть на вулицю просто через те, що якась політична сила їх закликає, — каже Сафарян. — Якщо, звичайно, курс внутрішньої або зовнішньої політики не сподобається народу, можна очікувати, що опоненти влади використовуватимуть це і консолідуватимуть народ... Такі ризики, звичайно, неможливо виключити, в тому числі і для Вірменії».

Ніна АХМЕТЕЛІ
ВВС
(Матеріал публікується зі скороченнями)

«НАРОДЖЕННЯ ЗІРКИ»:

Її зліт і його падіння

Знаменитий актор Бредлі Купер вирішив спробувати свої сили в режисурі й піти дорогою, торованою Клінтом Іствудом і Беном Аффлеком. Його дебют виявився неймовірно успішним. Більше того, кінокритики вже пророкують, що фільм Купера під назвою «Народження зірки» неодмінно номінують на «Оскар».

Отже, кантрі-рокер Джексон Мейн (Бредлі Купер) досить успішний, на його концерти приходять натовпи фанатів. Ось тільки ніхто з них не знає, що кумир мільйонів втрачає слух. Що може бути страшніше для музиканта? Свій жах він топить у чарці.

Одного разу дорогою з концерту у Джексона закінчується випивка, і він вирішує зайти до найближчого шинку, щоб «підзарядитися». У цей час там йшло травесті-шоу. І один виступ просто миттєво протверезив головного героя: після розмальованих дивних істот у боа і з накладними віями виступила звичайна ді-

у нестями від щастя. Джексон теж радий за свою другу половинку... Але з цього моменту починається її зліт і його падіння. Еллі буде цілими днями пропадати на концертах, репетиціях і в студії. А Джексон питиме. Його стан погіршується, концертів стає все менше, захват публіки потроху холодне. Також герой Бредлі Купера дуже болісно переживає те, що його така безпосередня Еллі стає звичайною телевізійною лялькою...

Чим закінчиться ця історія? Про це ви дізнаєтесь тільки подивившись фільм до самого кінця.

ка операцій, які і допомогли уникнути проблем зі слухом у майбутньому...

На роль Еллі пробувалися й інші імениті співачки — Бейонсе і Кеті Перрі. Але творці муви вибрали саме Леді Гагу. І вона чудова. Раніше поп-діва вже з'являлася в декількох фільмах. Але головна роль їй дісталася вперше. І ми нарешті змогли розглядіти справжню Стефані Джерманотту (реальне ім'я виконавиці).

До речі, під час зйомок Бредлі Купер наполіг на тому, щоб ніхто з акторів не використовував макіяж. У свою чергу Леді Гага заявила, що всі без винятку пісні у фільмі повинні виконуватися наживо. І це спрацювало! Фільм дістав до серця!

Насправді навіть дивно, що картина вийшла настільки захоплюючою і цікавою, адже це, так би мовити, ремейк на ремейк ремейка. У 1937 році

«Перша людина» проти «Ла-Ла Ленда»

Після триумфального мюзиклу «Ла-Ла Ленд» оscarоносний режисер Дем'єн Шаззел вирішив зайнятися чимось серйозним. Його запросили зняти стрічку про легендарного американського астронавта Ніла Армстронга і, відповідно, підготовку та політ до Місяця. Здавалося б, цей постановник розуміється на мріях, прагненнях і пробитті стін. Все це його теми! Ось тільки найнебезпечніша місія в історії перетворилася на найнудніший байопік під назвою «Перша людина».

Сюжет охоплює 1961–1969 роки і розповідає справжню історію місії NASA з висадки на Місяць: це здавалося неможливим, але все ж сталося! Головне у фільмі — фігура самого Ніла Армстронга (Раян Гослінг) та його особисті трагедії. Також у цьому кіно багато уваги приділено взаєминам головного героя з його першою дружиною Дженет (Клер Фой).

Сценарій фільму неймовірно нецікавий: від занудства сценаристів Джоша Сінгера та Джеймса Р. Хансена хочеться просто заснути. Протриматися годину біля екрану — нестерпне випробування, і додивляться стрічку до фінальних титрів тільки найстійкіші глядачі.

«Цього разу Дем'єн вибрав майже документальний підхід: часто нікого зі знімальної групи не було поруч, і ми з Клер опинилися вдвох у кімнаті, імпровізуючи перед камерою. Це прямо протилежне тому, що було на зйомках мюзиклу «Ла-Ла Ленд», — розповідав в одному з інтерв'ю Раян Гослінг. Але, на жаль, імпровізація не спрацювала.

Здавалося б, цей суперстар із легкістю міг врятувати фільм. Творчий союз Гослінга і Шаззела в «Ла-Ла

Ленді» приніс акторові «Золотий глобус» і номінації на премії Американської і Британської кіноакадемії. Але зараз Гослінг тьмяний і непереконаливий, і за цю роль його можна хіба що «Золотою малиною» нагородити.

Героїні Клер Фой теж не хочеться співпереживати, та й сама актриса нічим особливим не здивувала. Втім, вона не надто вимоглива у виборі сценаріїв. Але насправді цікаво, як Фой зіграє в продовженні культової «Дівчини з татуванням дракона». Ось це інтрига, ось це виклик!

Але повернімося до «Першої людини». Режисер Дем'єн Шаззел два роки тому поставив на вуха весь світ. Він зняв прекрасний мюзикл про мрії і прагнення, простий і людський. Весь світ співав City of Stars і Another Day of Sun. Всидіти в кріслі було просто неможливо, так хотілося танцювати разом з головними героями. Здавалося б, Шаззел повинен завжди знімати хороші фільми. Але, на жаль, це не так. «Перша людина» — відверто невдале муви. Але будемо сподіватися, що постановник через пару років знову вразить весь світ і презентує нам щось дивовижне.

МАЛО ТОГО ЩО В НОВОСПЕЧЕНОГО ПОСТАНОВНИКА ВИЙШЛА ДУЖЕ МІЦНА ДРАМА, ТАК ЩЕ Й У МУЗИЧНОМУ ПЛАНІ ЦЕЙ ФІЛЬМ ПРОСТО ЧАРІВНИЙ. ТРЕКИ ЗІ СТРІЧКИ ВЖЕ ЗАЙМАЮТЬ ПЕРШІ МІСЦЯ У ВСІЯКИХ ЧАРТАХ! ЦЕ СПРАВЖНІЙ УСПІХ ПІСЛЯ МЮЗИКЛУ «ЛА-ЛА ЛЕНД»

вчина з надзвичайним голосом. Джексон закохався в неї з першого погляду. Після концерту зоряний рокер відправився за лаштунки, щоб познайомитися зі співачкою. Її звали Еллі (Леді Гага). І відтоді вони стали нерозлучними.

Джексон, звичайно ж, поцікавився, чому його нова подружка з такими чудовими вокальними даними не пробивається в шоу-бізнес. Дівчина розповіла, що музичні боси не хочуть із нею зв'язуватися, оскільки вона аж ніяк не красуня. І голос її нікому не цікавий, так само, як і проникливі пісні, які вона пише.

Джексон вирішив, що Еллі потрібно неодмінно допомогти, і відтоді на його концертах вони виступають дуетом. Почуття закоханих поглиблюються, і за деякий час вони беруть шлюб.

І ось тоді-то ті самі музичні боси, які геть не помічали Еллі, пропонують їй дуже привабливий контракт! Головна героїня

Бредлі Купер дивовижний актор: він може веселити до нестями («Похмілля у Вегасі»), змусити переживати («Серена»), підірвати мозок («Мій хлопець — псих»).... У його фільмографії багато прекрасних стрічок, та й сам актор був чотири рази номінований на «Оскар». Але роль у картині «Народження зірки» — щось особливе. Такої глибини він ще не показував на екрані. Кантрі-рокер Бредлі Купера — приголомшливий персонаж, який переживає на екрані біль, розчарування, любов, заздрість, і знову любов... Гра його настільки прониклива, що кожен глядач стає емпатом і переживає все разом із ним.

До слова, та сюжетна лінія, що персонаж Бредлі Купера має проблеми зі слухом, частково заснована на його власному життєвому досвіді. У п'ять років у нього діагностували холестеатому (пухлиноподібне утворення у вусі), і до вісімнадцяти років Бредлі зробили кіль-

вийшла однойменна картина з дуже схожим сюжетом, але головні герої були не музикантами, а акторами. Далі в 1954 році відбулася прем'єра ще однієї версії цієї історії. У тому фільмі блискуче грала Джуді Гарленд. У 1976 році зняли ще одну версію «Зірки» з Барброю Стрейзанд у головній ролі. Але незважаючи на, здавалося б, заявлений сюжет, фільм Бредлі Купера виявився дуже сильним. Мало того що в новоспеченого постановника вийшла дуже міцна драма, так ще і в музичному плані цей фільм просто чарівний. Треки зі стрічки вже займають перші місця у всіляких чартах! Це справжній успіх після мюзиклу «Ла-Ла Ленд».

«Народження зірки» — дуже відвертий, чуттєвий і зворушливий фільм. Це кіно як хороши класичні парфуми, які розкриваються нота за нотою. Головне не відривати погляд від екрану і насолоджуватися прекрасною музикою і грою акторів.

«ПЕРША ЛЮДИНА» — ВІДВЕРТО НЕВДАЛЕ МУВИ. ВІД ЗАНУДСТВА СЦЕНАРИСТІВ ХОЧЕТЬСЯ ПРОСТО ЗАСНУТИ. ПРОТРИМАТИСЯ ГОДИНУ БІЛЯ ЕКРАНУ — НЕСТЕРПНЕ ВИПРОБУВАННЯ, І ДОДИВЛЯТЬСЯ СТРІЧКУ ДО ФІНАЛЬНИХ ТИТРІВ ТІЛЬКИ НАЙСТІЙКІШІ ГЛЯДАЧІ

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Суперечки навколо міграції все тривають і навіть стають частиною нашої сучасної політичної культури. Вони паралізують Європу, яка без кінця обговорює це питання, але не може нічого вирішити. Вони притягують пропагандистів і стають передвиборчим інструментом популістів усіх мастей — як правих, так тепер уже частково і лівих. Вони занурюють у ступор уряди, які побоюються, що повага до істини і прояви гуманізму означатимуть обвал їхніх рейтингів.

Від початку нашого ще зовсім молодого століття в Середземному морі загинуло понад 50 тисяч чоловік, а уряди обмежуються посиленням прикордонного контролю і зміцненням агентства Європейського союзу з безпеки зовнішніх кордонів («Фронтекс»). Що сталося з Європейською радою, коли вона не в змозі запропонувати міграційну політику на світанку третього тисячоліття?

СВІТ, ДЕ ВСІ БАЧАТЬ УСІХ

Як би там не було, мова йде саме про це: набратися сміливості та ясно уявити собі глобалізацію, про яку говорять абсолютно всі, не наважуючись при цьому поглянути проблеми в обличчя і зробити потрібні висновки. Ми вступили у світ, де на чільному місці стоять взаємозалежність і

МІГРАНТИ — МАЙБУТНЄ СВІТУ

ПОТРЕБА В ІНШИХ

Ці серйозні зміни, які глибоко відбиваються на нашому світогляді та поведінці, сприймаються ще гостріше, якщо людина належить до тієї частини світу, де панує страждання. Проблему сьогодні вже не можна загнати вглиб або відкинути за стіни суверенітету, які не в силах протистояти сучасним засобам зв'язку. Як би там не було, цю революцію не назвати вражаючою або болючою: частка мігрантів збільшилася за півстоліття всього з 2,2% до трохи більше 3% населення світу, тоді як на міграцію з півдня на північ припадає менше третини загального обсягу!

З проблемою впоратися тим простіше, що існує безліч

архаїзм і неонаціоналістичні тенденції набагато небезпечніші, ніж відкритість світові та передача культури одних іншим, яка лягла в основу головних поворотів нашої історії...

СВІТОВЕ УПРАВЛІННЯ ІММІГРАЦІЄЮ

Консерватизм і зміни завжди створювали дилему, яка лежала в основі рішень, що формували обличчя світу. Консерватизм сьогодні породив гігантський сплеск популізму, який підживлюється зацикленістю на ідентичності; говорить про загрозу «хвилі», яка може нас «накрити». Прихильники цієї концепції просувають порядок, який мало що може дати в умовах

пора включити в неї справжній гуманізм. Який вже зміг в минулому поступово позбавити промислове суспільство від жорстокості підприємців, і тому зараз потрібно звернути увагу на ті НКО, асоціації, оонівські агентства, тих активістів, хто закликає (найчастіше в обстановці повної байдужості) побудувати більш людський світ, розуміючи, що їхні перемоги подають приклад.

Що стосується багатостороннього підходу, який просідає під постійним шантажем великих держав, він повинен бути спрямований на ті соціальні завдання, які постійно підкреслював Кофі Аннан. Світова система управління міграцією повинна сформувати схему з оптимальними

ВІД ПОЧАТКУ НАШОГО ЩЕ ЗОВСІМ МОЛОДОГО СТОЛІТТЯ У СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ ЗАГИНУЛО ПОНАД 50 ТИСЯЧ ЧОЛОВІК, А УРЯДИ ОБМЕЖУЮТЬСЯ ПОСИЛЕННЯМ ПРИКОРДОННОГО КОНТРОЛЮ І ЗМІЦНЕННЯМ АГЕНТСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ З БЕЗПЕКИ ЗОВНІШНІХ КОРДОНІВ («ФРОНТЕКС»). ЩО СТАЛОСЯ З ЄВРОПЕЙСЬКОЮ РАДОЮ, КОЛИ ВОНА НЕСПРОМОЖНА ЗАПРОПОНУВАТИ МІГРАЦІЙНУ ПОЛІТИКУ НА СВІТАНКУ ТРЕТЬОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ?

зв'язок, а переміщення людей стало необоротним принципом, з яким потрібно вчитися жити.

Ми живемо у світі, де всі бачать усіх, без кінця порівнюють себе з іншими і формують уявлення, що охоплюють всю планету. У цьому світі ніхто не може відмахнутися від думки, що в іншому місці на його долю випаде менше страждань, тоді як відсутність перспектив у рідній країні викликає бажання спробувати щастя за кордоном. Це світ, де людство вперше охоплює всю планету. Це світ, в якому кожен з 7,5 мільярда жителів значить стільки ж, скільки й інші. Так вирішив плін історії, яка, слід зауважити, надала нам привілеї...

причин інтегрувати мігрантів, хоча це і тримається в таємниці нашими політиками. Нашій старіючій Європі необхідне оновлення активного населення. Наші системи соціалзабезпечення потребують відрахувань від цих трудящих, чому перешкоджає їхній статус нелегалів. Він лише обурливим чином збагачує контрабандистів і злочинців усіх мастей, які цілком можуть залишитися без роботи у разі прозорого управління міграційними потоками.

У першу чергу нам потрібні мости — зустрічі, зв'язки і спілкування, щоб піднятися на рівень нашого світу і нашого століття. Важливо не помилитися у діагнозі: закостеніла ідентичність, культурний

глобалізації крім ієрархічного погляду на культури, аполонії гетто і будівництва різноманітних мурів. Перспектива світу, де перемога дісталася фундаменталістам, — це найкращий подарунок для всіх тих, хто наживається на насильстві, стражданнях і приниженні слабких. Для старих правих це завжди було звичайною справою, однак сьогодні до них приєднуються в Німеччині, Франції та Італії старі ліві, які прагнуть тим самим урвати шматок передвиборного пирога.

Домогтися змін поодиночі, звичайно, не вийде. Потрібен багатосторонній підхід. Глобалізація не є доброю чи поганою за своєю суттю: вона така, якою ми її робимо. Тому

перевагами для трьох ключових партнерів: мігрантів, їхніх рідних країн і приймаючих спільнот. Необхідно створити по всьому світу відомства для конкретизації цих зусиль в інформуванні, підготовці та інтеграції, які є невід'ємною частиною мобільності людей у третьому тисячолітті. Рішення — за нашими керівниками: їм пора перестати бути політиками і стати державними діячами, які думають про майбутнє за межею виборів. Тоді, можливо, Середземне море перестане бути безіменною могилою, яка топить надії і надихає ницість.

*Бертран БАДІ
Liberation, Франція*

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України по квитанції.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	25 грн
Укр	49450	Пн	25 грн

**«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54**

Сума: 150
Платник: Петренко Розалія Юхимівна
Місце м. Одеса.
проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач: Назва: ТОВ «Електрамолл Україна»
Мушкетер: АТ «УкрСиббанк»
Код: 36032284
Розрахунковий рахунок: 26007403798200
МФО банку: 351005
Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» інд. 49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:

ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець: ТзОВ «Структура ІТ»

Тел.: (044) 359-04-54

e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилаючись на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

